

[Rager.]

160 5 000—6 999 Kr. 7 har mellem 7 000 og 9999 Kr., 1 mellem 10 000 og 14 999 Kr. og 1 mellem 15 000 og 19 999 Kr.

De sidste 9 kan vi jo nok betragte som unddraget fra statistisk Behandling paa Grund af særlige Omstændigheder. Men det ligger altsaa saaledes, at der findes indenfor Byggefagene her i København Murere, hvis Indtægter ligger mellem 4 000 og 4 999 Kr. og mellem 5 000 og 6 999 Kr., som sikkert er Medlemmer af deres Arbejdsløshedskasse.

Men hvad skriver nu „Skatteborgeren“? Den skriver, at de oppebærer offentlig Arbejdsløshedsunderstøttelse i nogle ledige Vinteruger. Nu er Forholdet dette, at Murerfaget hører ind under de saakaldte Sæsonfag, der i den nugældende Lov er behandlet paa en særlig Maade, med andre Ord, der er i Virkeligheden det, som det synes, som om „Skatteborgeren“ forudsætter der ikke har været, nemlig en vis Omtanke hos dem, der har skrevet Loven. Og Forholdet er da ogsaa det, at der i den Paragraf, hvori dette Spørgsmaal behandles, nemlig § 19, Stk. 8, udtrykkelig er fastsat for Sæsonarbejdere og for Arbejdere i lignende Fag, at Arbejdsløshedsvarigheden skal have strakt sig over et længere Antal Dage end 15, inden Arbejdsløshedsunderstøttelse indtræder.

Nu er dertil at bemærke, at dette er i det nye Lovforslag fra Ministerens Side foreslaaet ændret til 6 Dage, hvilket er begrundet i Motiverne til Lovforslaget, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil have Lov til at citere noget. Der staar her følgende, at Arbejdsløshedsloven har bestemt, at

„det for Kasser, der tæller Sæsonarbejdere blandt deres nydende Medlemmer, skulde kunne fastsættes, at Understøttelse ikke ydedes de paagældende Sæsonarbejdere, forinden Arbejdsløsheds Varighed havde strakt sig over et længere Antal Dage end 15. Det kan efter Ministeriets Mening imidlertid drages i Tvivl, om denne Bestemmelse — der i Principet har været opretholdt siden — stadig er rimelig. Sæsonarbejdernes Forhold adskiller sig formentlig efterhaanden ikke saa meget fra de andre Arbejdes. Dels findes der i mange Fag ikke mere en saa udpræget Sæson som tidligere, dels ligger Sæsonarbejdernes Løn nu ikke mere saa højt over Lønnen i de øvrige Fag, at man paa Grundlag heraf med Billighed kan kræve, at Sæsonarbejderne selv skal bære en saa meget større Del af deres Arbejdsløshed.“

Altsaa, den sagkyndige Kritik overfor den gældende Lov finder endog, at de 15 Dage er for længe, og foreslaar dem nedsat til 6. Men nu siges der her og kan altsaa stadig hævdes, at der findes Murersvende, som har en Aarsindtægt paa 4 000—5 000 Kr., og som oppebærer offentlig Arbejdsløshedsunderstøttelse i nogle ledige Vinteruger. Dette kan indtræffe efter den nugældende Lov og vil ogsaa kunne indtræffe efter kommende Love.

Men vi maa stadig analysere videre. Offentlig Understøttelse, ja vel, men hvem betaler denne offentlige Understøttelse? Den betales dels af Arbejderne selv, dels af Stat og Kommune. Lad os nu en Gang se. Vi har jo under Socialdebatten atter og atter hørt Tale om, og Forslagets Bemærkninger handler atter og atter om, hvilke Byrder der paalægges det offentlige. Skal vi en Gang prøve paa at se, i hvert Fald for det Afsnit af Loven, som jeg behandler her, hvilke Byrder bæres der af de forsikrede? For det kunde da ogsaa være interessant at se, hvilke Byrder de forsikrede bærer i Forhold til deres Aarsindtægt, lige saa interessant at se som, hvilke Byrder det offentlige bærer i Forhold til det offentlige Budgetter.

Og dér er Forholdet det, at indenfor den Kategori, hvor Murerfaget ligger, nemlig Indtægtsgrænsen 2 000 til 2 500 Kr., ligger i det sidst behandlede Aar, 1928—29, 55 pCt. af samtlige de i Arbejdsløshedskasserne værende Arbejdere, og de har tilsammen betalt 59 pCt. af det samlede Arbejderkontingent til Kasserne. Hvad betyder nu det? Der er i alt 274 000 Medlemmer i Arbejdsløshedskasserne, og 55 pCt. deraf det bliver Halvdelen af 274 000, det er 137 000 plus 10 pCt., det bliver 150 000 Medlemmer, og de har betalt ca. 60 pCt. af et Kontingent paa 21 Millioner, det bliver ca. 12½ Million, hvilket svarer til 83 Kr. pr. Medlem.

Nu har jeg taget dette ud og foretaget denne Beregning i Stedet for at tage et Tal ud af Statistikken, fordi jeg gerne vil holde det indenfor den Klasse af Mennesker, hvis Aarsindtægt er 2 000 til 2 500 Kr.

Vi vil altsaa se, at de gennemsnitlig 83 Kr., disse Mennesker betaler om Aaret, svarer til mellem 3,3 og 4,15 pCt. af deres Aarsindtægt, men hvis vi nu skal tale til Skatteborgerforeningen, bør vi ikke regne med den Indtægt, men med den Indtægt, der skattemæssigt set svarer til denne Indtægt, det vil sige en Indtægt, der, naar man tager de normale, tilladelige Fradrag, i Virkeligheden kommer til at ligge mellem rundt 1 200 og 1 700 Kr.